

- (א) [עירובין 10: גיטין ד.].
- (ב) [עירובין טז עט עב עג].
- (ג) [עירובין טז עב עג].
- (ד) [עירובין טז עב עג].
- (ה) [עירובין טז עב עג].
- (ו) [עירובין טז עב עג].
- (ז) [עירובין טז עב עג].
- (ח) [עירובין טז עב עג].
- (ט) [עירובין טז עב עג].
- (י) [עירובין טז עב עג].
- (יא) [עירובין טז עב עג].
- (יב) [עירובין טז עב עג].
- (יג) [עירובין טז עב עג].
- (יד) [עירובין טז עב עג].
- (טו) [עירובין טז עב עג].
- (טז) [עירובין טז עב עג].
- (יז) [עירובין טז עב עג].
- (יח) [עירובין טז עב עג].
- (יט) [עירובין טז עב עג].
- (כ) [עירובין טז עב עג].
- (כא) [עירובין טז עב עג].
- (כב) [עירובין טז עב עג].
- (כג) [עירובין טז עב עג].
- (כד) [עירובין טז עב עג].
- (כה) [עירובין טז עב עג].
- (כו) [עירובין טז עב עג].
- (כז) [עירובין טז עב עג].
- (כח) [עירובין טז עב עג].
- (כט) [עירובין טז עב עג].
- (ל) [עירובין טז עב עג].

גיליון הש"ס

הו"ר ר"ח מונמציא וכו' תיבנה דבסופה. עין דברימ"א ממות ד' ח' ע"א ד"ה התם מעניינא דקרא:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה מונמציא וכו' צ"ל בתרא דערבין בני שדה אחוזה ומלא פרט וכו' ויגאל בקרוצ. י"ב וז"ע דהכי בעריבין איתא להדיא משום דהכא מעניינא דקרא ולכן דרשין אע"פ דלא כמיני בידו:

מוכף רש"י

ובולחו אליבא דר' עקיבא. ממת קבלו (שבוטות ד.י.) יצא עבד שאין לו אחוזה. עם ישראל שאיט נא נקבל, ל"א עבד אין לו אחוזה שמותר בלחוחו ובלשת לחיו, דכתיב עם החמור, וזה שמעתי (ב"ק פח. ע"ט) במסותהו"ס. אחיו הוא במצות. כל מלוה שהאשה חייבת בה עבד חייב בה, דגמר לה לה מאשה (שם). דבר הלמוד מענינו. זה אחד מ"י"ג מדות, מקרא שכתוב סתם ואין לו יודעין כמה מדבר, הי' לומד מענינו (חורין קט). דבר סתם שאין מפורש בו כמה מדבר, הי' לומד מן הענין, פירש שנתכח בה כמה הענין מיידי (שם קסו:).

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

סני סנא. להך מתני' דקתני מכר לאביו חייב: סהם ספרא. תורת כהנים: סהם ספרי. ספר וידבר ומשנה תורה והאי סתמא דכי ימנא איש' במשנה תורה הוא: אליבא דרבי עקיבא. ממה שלמדו מר' עקיבא אמרו: של זים פלוני. לא רכא להזכיר שמס שחשונין

תני תנא קמיה דרב ששת א"ל אני שונה רבי שמעון אומר מאחיו עד שיוציאנו מרשות אחיו ואת אמרת חייב תני פטור מאי קושיא דילמא הא ר"ש הא רבנן לא ס"ד דאמר ר' יוחנן סתם מתני' ר' מאיר סתם תוספתא ר' נחמיה סתם ספרא רבי יהודה סתם ספרי ר"ש וכולהו אליבא דר"ע: הוגוב בנו: מאי טעמא דרבנן אמר אביי דאמר קרא וכו' כי ימנא פרט למצוי א"ל רב פפא לאביי אלא מעתה כבי ימנא איש שוכב עם אשה בעולת בעל הכי נמי כי ימנא פרט למצוי כגון של בית פלוני דשכיחן גבייהו הכי נמי דפטירי א"ל אנא מונמציא בידו קאמינא אמר רבא דהלכך הני מיקרי דרדקי ומתנו רבנן כמצויין בידן דמו ופטירי: גגב מי שחציו וכו': תנן התם רבי יהודה אומר אין לעבדים בושת מאי טעמא דר' יהודה אמר קרא וכו' כי ימנא פרט למצוי איש ואחיו מי שיש לו אחוזה יצא עבד שאין לו אחוזה ורבנן אחיו הוא במצות והכא היכי דריש ר' יהודה סבר מאחיו לאפוקי עבדים בני ישראל למעוטי מי שחציו עבד וחציו בן חורין מרבנן רבא למעוטי מי שחציו עבד וחציו בן חורין הוי מיעוט אחר מיעוט וואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות להו ורבנן מאחיו לאפוקי עבדים לא ישראל מרבנן ישראל הוא במצות בני ישראל מרבנן ישראל חד למעוטי עבד וחד למעוטי מי שחציו עבד וחציו בן חורין אזוהרה לגונב נפש מונון רבי יאשיה אמר מלא תגנב רבי יוחנן אמר מלא ימכרו ממכרת עבד ולא פליגי מר קא חשיב לאו דגניבה ומר קא חשיב לאו דמכירתה"ר ל"א תגנובו בגונב נפשות הכתוב מדבר אתה אומר בגונב נפשות או אינו אלא בגונב ממון אמרת יצא ולמד משלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן דבר הלמוד מעניינו במה הכתוב מדבר בנפשות אף כאן בנפשות תניא אידך ל"א תגנובו בגונב ממון או אינו אלא בגונב נפשות אמרת יצא ולמד משלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן דבר הלמוד מעניינו במה הכתוב מדבר בממון אף כאן בממון איתמר עידי גניבה ועידי מכירה בנפש שהוזמו חוקיה אמר אין נהרגין רבי יוחנן אמר נהרגין חוקיה דאמר בר"ע דאמר דבר ולא חצי דבר ורבי יוחנן אמר כרבנן דאמרי דבר ואפי' חצי דבר ומורה חוקיה בעדים האחרונים של בן סורר ומורה שהוזמו שנהרגין מתוך שיכולים לומר הראשונים להלקותו

פ.ו.

מונמציא בידו קא אמנינא.

(דף מה:) דרשין כי ימנא חלל פרט למנוי ופטרינן עיר שרובה עובדי כוכבים וי"ל דהתם כתיב באלמה והוי כמו בידו דהכא ולאכתי קשה דדרשין צ"ל בתרא דערבין (דף ל:) גבי כתי ערי חומה ומנא פרט למנוי שלא ימכור צרוק ויגאל בקרוצ (א) וי"ל ס' כרפי' צקונטרס דהכא מריבויא דקרא: יצא עבד שאין לו אחוזה. פירש צקונטרס עבד אין לו אחוזה ואפילו עם אחיו בני אביו דכתיב עם החמור עם הדומה לחמור וקשה לאס כן גר ומשוכר נמי ונראה לפרש שאין לו אחוזה שאין יוצא חלצו קרויין אחוזה משא"כ בגר: בני ישראל למעוטי מי שחציו וכו'. אלל כולו משוכר וגר לא ממעט מצני ישראל וכן צפרק צנת כותים (מה דף גז. ושם) בני ישראל מיטמאין צויבה וכו' אלל גרים ומשוכרים לא ממעט וכן שלהי ס' פ"ב דמנחות גבי סמיכה בני ישראל סומכין ואין העובדי כוכבים סומכין ומשוכרין וגר לא ממעטין וכן צפ"ק דערבין (דף ט:) בני ישראל מעריבין ואין העובדי כוכבים מעריבין ולא ממעטין גרים ולא עבדים משוכרין ותימה דצפרק כל המנחות בצות מלאה (מנחות דף סא:) גבי תוספה אמרינן בני ישראל מניפין ואין העובדי כוכבים מניפין ואין לי אלא בני ישראל גרים ועבדים משוכרים מניין תלמוד לומר המקריב וכן צפ"ל הערל (יבמות דף עד: ושם) וכי שלהי פ"ק דכריתות (דף טז:) אשה כי תורע אין לי אלא דבר דבר ולא חצי דבר וי"ל דרבנן נמי מודו דדרשין ולא חצי דבר והא דפליגי אדרבי עקיבא היינו משום דחשבי ליה דבר שלם דממוכא צמרוכה (ב"ק דף ע:) ובחוקת הבתים (ב"ק דף עט:) ל"א חלק דצדקים ד"ש מקומות כה"ג צפ"ד וכו' (ב"ק דף טז.) כופר שלם אמר רחמנא ולא חצי כופר ובפרק יש כבוד (בבביות דף מה:) חומש ולא חצי חומש ובצמרוכה (ב"ק דף עא:) חמשה בקר אמר רחמנא ואפי' חמשה חלצי בקר ובפרק אותו ואת בנו (חולין דף עט:) ואפי' ר' אליעזר ורבנן צשה צצבי ואפילו מקלת כצי ובפרק הבא על יבמתו (יבמות דף עט:) צמולה מקלת בתולים ובמנחות פרק אלמנה (דף טז:) חמשה בקר כסף ככל כסף ושלחי כסוי הדס (חולין דף פח.) חמשה דם ואפילו מקלת דם ובבביות (דף ג.) חמשה

כזור ואפילו מקלת כזור: מתוך שיכולים עדים הראשונים בו. אין הטעם תלוי במיירתם אלא במאי דעידי גניבה ראשונה לא כריכי לעידי גניבה שניה כדאמרינן בצמרוכה (ב"ק דף עט:) חמשה בקר עקיבא צשנים אומרים קידש ושיניס אומרים בעל אע"ג ועידי ביאה כריכי לעידי קדושין [הואילן] והן לא כריכי לעידי ביאה כוליה דבר הוא: גניבה

עין משפט גר מצוה

לא א מ"י פ"ט מהל' גניבה הלכה ג סג ע"ב ב מ"י טס הל' ה: ל"ג ב מ"י טס הל' ה:

תורה אור השלם

1. כי יקצא איש גבב נפש מאתו מבני ישראל והתעמר בו ומקרו ומת הגבב יהוא ובפרק דר"ע מקרא: דברים כו ז השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מקרא: דברים כב כב 3. וגבב איש ומקרו ומקרא קרו מות יומת: שמות כה טו 4. כי יקצו אנשים וכו' איש ואזו וקרבא אשת האחד להזייל את אישה מיד מפרו ושלחה וכו' והויקרא במבישיו: דברים כה יא 5. לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא תענה ברעך עד שקר: שמות כ יב 6. כי יקצו אנשים וכו' בעמתי: ויקרא יט יא 8. לא יקום עד אהד באיש לקבל עון ולקבל חטאת בכל חטא אשר יקטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: דברים יט טו